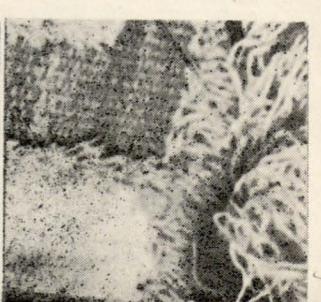
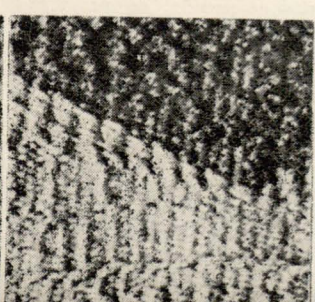
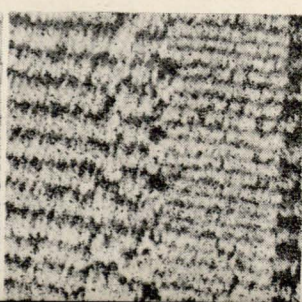
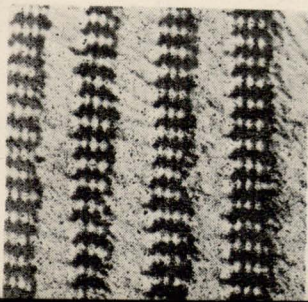

warsztat tkacki
KOWARY 1979 - 1980

Wieloletnie tradycje przemysłu tkackiego w Kowarach przyczyniły się do otoczenia opieką poczyniń artystycznych w sferze tkactwa unikatowego. Efektem mecenatu Fabryki Dywanów w Kowarach są ogólnopolskie plenery tkackie, a następnie wystawy poplenerowe.

Działania artystyczne, często eksperymentalne, dają w efekcie tkaninę unikatową.

Artyści osiągają rewelacyjne wyniki z wełny lub innych tworzyw odpadowych, przeznaczonych na przerób wtórny, w żadnym wypadku nie nadających się już do produkcji dywanów przemysłowych. Ogromny wpływ na osiągnięcia artystów w czasie pleneru mają również warunki pracy, oraz atmosfera twórcza towarzysząca tym cennym akcjom. Konfrontacje indywidualności artystycznych przybywających kolegów z całego kraju jak również zaproszonych z zagranicy, niejednokrotnie decydują o ostatecznej formie wypowiedzi artystycznych.

Obecnie prezentowana wystawa jest dowodem jak ważne są wzajemne kontakty między artystami na płaszczyźnie porozumień i zdrowej rywalizacji, która panuje w czasie pleneru.

O tym jak, ważną i pożyteczną rolę w życiu każdego artysty odgrywają spotkania kowarskie, świadczą przytoczone wypowiedzi niektórych artystów uczestniczących w tych plenerach.

mgr EWA PORADOWSKA-WERSZLER
Komisarz pleneru

„Po zapoznaniu się z kilkuletnią już historią pleneru i dokumentacją wydaje mi się, że powinien być kontynuowany. Spotkania takie są konieczne ze względu na samą konfrontację naszych postaw twórczych i zapoznanie się z tym co każda z nas robi, a także ze względu na nasze rozmowy na temat współczesnej sztuki...”

„Wiadomo bowiem, że praca nad tkaniną zajmuje bardzo dużo czasu, dlatego też stworzenie takiej możliwości oderwania się na chwilę od tzw. „życia” i zajęcie się tylko sprawami twórczymi jest jak odżywka na siły twórcze. Poza tym atmosfera tych spotkań jest niezapomniana i specyficzna — tworzą ją przecież tak różne i jakże ciekawe indywidualności...”

Barbara Maryańska
Gdańsk

„Moje wyjazdy na plener a później obowiązek brania udziału w wystawie poplenerowej, wytworzyły u mnie potrzebę tworzenia. Bez plenerów nie wyobrażam sobie realizacji mojej pracy artystycznej”

Krzyszyna Dyrda-Kortyka
Wrocław

„Inicjatywa plenerów kowarskich jest ze wszech miar cenną i godną kontynuowania. Wartości wyniesione poprzez tworzenie koncepcji plastycznej, realizację a przy tym konfrontację prac powstałych w czasie trwania pleneru, jak również w pracowniach (wystawy towarzyszące plenerowi) oraz kontakty twórców z różnych ośrodków mają swój niezaprzeczalny udział w tworzeniu kultury tkactwa artystycznego w skali kraju”.

Kazimiera Frymark-Błaszczak
Łódź

„Dużą satysfakcją jest fakt, że prace powstałe na plenerze, prace eksponowane na wystawach towarzyszących, wzbudzają zainteresowanie, co przyczynia się do popularyzacji sztuki. Wyrażam moje uznanie dla organizatorów i życzę wszystkim Okręgom ZPAP aby pozyskały tak wspaniałego mecenasa jakim jest Fabryka Dywanów w Kowarach”.

Mieczysława Żmudzka
Poznań

„Dzięki życzliwości i wspaniałej atmosferze, zapoznałam się z różnorodnymi rozwiązaniami technicznymi, do których sama doszłabym w o wiele dłuższym czasie. Świetny materiał, z którym się tutaj zapoznałam poszerzył mi znacznie możliwości twórcze

Anna Barbarowicz
Toruń

„Jestem uczestniczką tego pleneru od jego początków. Pragnę też być na każdym, który jeszcze będzie... Wracam zawsze z Kowar odnowiona i pełna sił do pracy”.

Maria Białowska-Moroń
Wrocław

„Trzytygodniowy okres pleneru — mnie osobiście pozwolił wykonać gobelin „Moreny”. W innych warunkach byłoby to niemożliwe do wykonania. Piękna kowarska jesień inspirowała do szkicowania w plenerze”.

Agata Buchalik-Drzygza
Zielona Góra

„Bardzo się cieszę, że brałam udział w plenerze i stwierdzam, że podnosi on nasze umiejętności warsztatowe i artystyczne. Wspólne kontakty pozwalają na permanentny rozwój osobowości twórczej. Nie wyobrażam sobie aby nie było plenerów tkackich”.

Maria Gostylla-Pachucka
Wrocław

„Plener bardzo udany — bardzo dobra atmosfera — jestem zadowolona, że mogłam uczestniczyć w tym plenerze — będę mogła opowiadać miłe wrażenia moim kolegom. Dziękuję za wszystko co mogłam tutaj zobaczyć i nauczyć się”.

Ritta Hager
(Węgry)

„Co roku (a jestem już na 6 plenerze) warunki pracy są idealne, atmosfera koleżeńska przemiła, zachęcająca do pracy twórczej. Koleżanka Ewa Poradowska jako komisarz pleneru „na medal”. Chciałoby się popracować dłużej w tak wspaniałych warunkach. Stąd za ogromny wkład organizatorski — Ewie Poradowskiej-Werszler, za trwałą troskę o nasz plener Panu Dyrektorowi Fabryki Dywanów oraz kierownictwu Domu Szkoleniowego „Harnaś” składam bardzo serdeczne podziękowanie”.

Maria Małgorzata Bogucka
Wrocław

„Plener jest niezwykle udany. Doskonała organizacja — zasługa Ewy Poradowskiej — komisarza. Dobre warunki zakwaterowania i wspaniała atmosfera koleżeńska. Chciałabym jeszcze w przyszłości brać udział w tym plenerze”.

Krzyszyna Dyrda-Kortyka
Wrocław

„Plener jest ze wszelkich miar udany. Interesujące konfrontacje artystyczne (dwie towarzyszące wystawy + realizacje na miejscu) jak również kontakty osobiste z koleżankami z różnych ośrodków Polski. Strona organizacyjna może posłużyć jako wzorzec dla innych podobnych działań. Komisarz Ewa Werszler znakomicie łączy funkcję twórcy z doskonałym organizatorem”.

Kazimiera Frymark-Błaszczak
Łódź

Plener bardzo mi się podobał. Dobrze zorganizowany, dobre warunki bytowe. Świetne zaopatrzenie. W rezultacie apetyt na repetę”.

Jadwiga Budlewska
Łódź

„Jestem po raz pierwszy na plenerze i mam tym świeższe spostrzeżenia w porównaniu z innymi plenerami:

muszę podkreślić doskonałą organizację tak pod względem warunków lokalowych, zaopatrzenie w materiał jak i oryginalność pomysłów organizacyjnych. Ewa Poradowska przyczyniła się do tego w pierwszym rzędzie będąc komisarzem energicznym i niezwykle taktownym, poświęcając swój czas dla wszystkich. Na plenerze panuje doskonała przyjacielska kulturalna atmosfera — sprzyjająca pracy. Poprzez wymianę poglądów, rozmowy, wieczorne zebrania i wyświetlanie przeżyci, wzajemną prezentację prac następuje wzajemne poznanie się i zbliżenie środowisk i osobowości twórczych przy zachowaniu własnych indywidualności. Pragnę dodać, że środowisko twórcze Wrocławia w dziedzinie tkactwa posiada wybitnie odrębny charakter, świeżość poszukiwań artystycznych i technicznych.

Jadwiga Zaniewicka
Warszawa

„Plener tkacki w Kowarach jest jednym z najciekawszych w Polsce. Doskonale zorganizowany co jest zasługą komisarza Ewy Poradowskiej. Tworzywo kowarskie jest korzystne dla prac tkackich z uwagi na dużą skalę kolorów. Na plenerze nawiązują się kontakty, jak również możliwość porównań swoich osiągnięć z innymi twórcami. Dopinguje do dalszych poszukiwań twórczych”.

Krzyszyna Mieszkowska-Dalecka
Warszawa

„Plener bardzo dobrze zorganizowany pod każdym względem. Cieszy mnie zainteresowanie i wkład władz i Dyrekcji Fabryki Dywanów. Osobne i szczególne uznanie dla komisarza pleneru za wielkie starania wybiegające poza zwykły obowiązek”.

Henryka Żbik-Nierubiec
Zielona Góra

„Plener bardzo udany. Różnorodność zadań i znakomity zestaw tworzyw umiły czas. Atmosfera bardzo koleżeńska. Wymiana doświadczeń w zakresie technik tkackich między koleżankami o różnym stażu w uprawianiu dyscypliny tkackiej. Komisarz Ewa Poradowska czuwała nad nami jak dobry duch, dbając o wszystkie nasze sprawy artystyczne a nawet osobiste. Swoim taktem i dobrocią stwarza na plenerach atmosferę niepowtarzalną”.

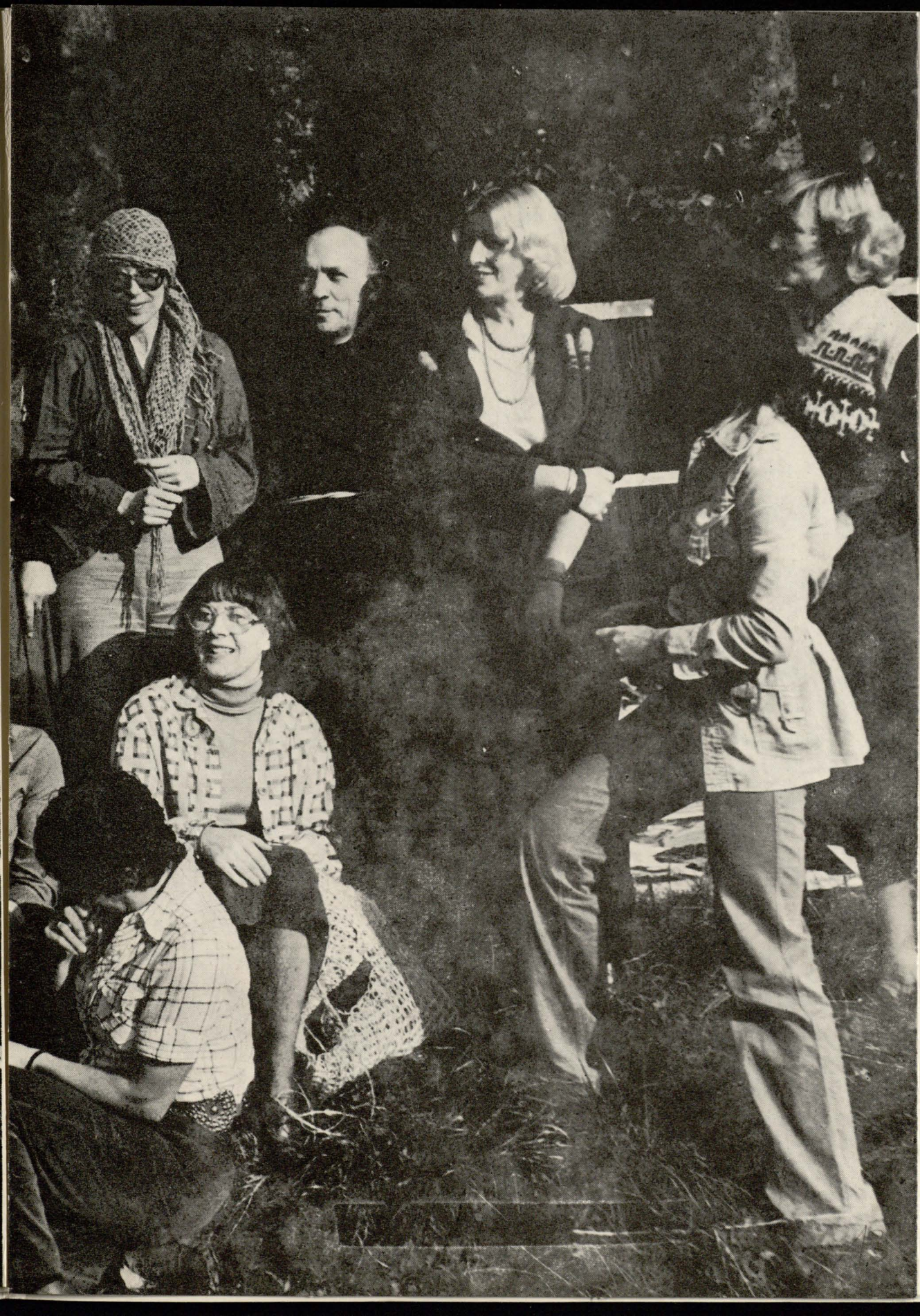
Zuzanna Kociolek
Wrocław

„Plener jako forma kontaktów artystycznych i jedna z niewielu form pomocy w zakresie realizacji zamierzeń twórczych w pełni spełnia swoje zadania — stanowiąc jednocześnie wzorcowy przykład nawiązania współpracy środowiska twórczego w ramach „Sojuszu Świata Pracy z Kulturą i Sztuką”.

Ewa Andryszczak
Wrocław

7

PLENER

Kowary 79-'80

„warsztat tkacki”

Maria Ewa Andryszczak

Maria Białowska-Moroń

Anna Barborowicz

Maria Bogucka

Agata Buchalik-Drzyzga

Jadwiga Budlewska

Bożena Burgielska

Krystyna Dyrda-Kortyka

Zofia Godlewska

Grażyna Czapska

Kazimiera Frymark-Błaszczyk

Maria Gostylla-Pachucka

uczestnicy pleneru

Ritta Hager — Węgry

Maria Krysiak

Kazimiera Łętowska

Zuzanna Kociolek

Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb

Grażyna Malinowska-Krakowczyk

Komisarz artystyczny
Ewa Poradowska-Werszler

Krystyna Mieszkowska-Dalecka

organizatorzy

Wydział Kultury i Sztuki
Urzędu Wojewódzkiego
w Jeleniej Górze

Fabryka Dywanów
w Kowarach

Zarząd Okręgu ZPAP
we Wrocławiu

Wiktoria Rafa-Słowik

Henryka Zbik-Nierubiec

Ewa Poradowska-Werszler

Jadwiga Zaniawicka

10

11

12

uczestnicy plenerów 1979, 1980

Maria Ewa Andryszczak, Wrocław — 1979, 1980
Anna Barborowicz, Toruń — 1980
Anna Bednarczuk, Poznań — 1980
Maria Białowska-Moroń, Wrocław — 1979, 1980
Anna Boduszyńska-Bąk, Poznań — 1980
Maria Bogucka, Wrocław — 1980
Agata Buchalik-Drzyzga, Zielona Góra — 1979, 1980
Jadwiga Budlewska, Łódź — 1979
Bożena Burgielska, Kowary — 1979, 1980
Grażyna Czapska, Lublin — 1979
Krystyna Dyrda-Kortyka, Wrocław — 1979, 1980
Kazimiera Frymark-Błaszczuk, Łódź — 1979, 1980
Zofia Godlewska, Wrocław — 1980
Maria Gostylla-Pachucka, Wrocław — 1979, 1980
Zuzanna Kociolek, Wrocław — 1979, 1980
Maria Krysiak, Bydgoszcz — 1980

Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb, Wrocław — 1980
Kazimiera Łętowska, Wrocław — 1979
Grażyna Malinowska-Krakowczyk, Pszczyna — 1980
Barbara Maryańska, Gdańsk — 1980
Krystyna Mieszkowska-Dalecka, Warszawa — 1979
Ewa Poradowska-Werszler, Wrocław — 1979, 1980
Wiktoria Rafa-Słowik, Wrocław — 1979
Agnieszka Sienkiewicz, Wrocław — 1979, 1980
Zofia Szuster, Jelenia Góra — 1980
Jadwiga Zaniewicka, Warszawa — 1979
Bogusława Zdep-Łukasiewicz, Wrocław — 1979
Henryka Żbik-Nierubiec, Gorzów Wlk. — 1979
Mieczysława Żmudzka, Poznań — 1979, 1980
Ritta Hager, Węgry — 1979
Klara Preiser, Węgry — 1980

14

GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ
UZDROWISKA CIEPLICE
FILIA BWA W JELENIEJ GÓRZE

WYDAWCA — BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
W JELENIEJ GÓRZE

OPRACOWANIE GRAFICZNE — FILIP FILIPCZUK
REDAKCJA — IRENA KLISOWSKA

